

ÉLET HELYETT ÓRÁK - A BÖLCSÉSZKARON  
/ avagy a kari csapdák/

mondolom nem árulok el egy nagy titkot, ha azt mondom, hogy a bölcsész-  
hallgatóinak nagy része félművelt. Még mielőtt belebonyolódnék a szó mély-  
geinek feltárásába, egyszerűen átsiklok fölötte, és alányegre térek:  
vannak okai. Az okok pedig azok a csapdák, amik készen és félkészben vár-  
nak azokat, akik nem tudnak /akarnak/ változtatni "áldozat" - sorsukon.  
Csapdákat így nevezném: "Bele a közepébe", "Verkli", "Kibiccsönd!" /Han-  
Elemér után - lopva/.

"Bele a közepébe". A gimnázium, a serég esetleg néhány munkahely után bele-  
mentünk az egyetemi szabadságba. Hamarosan rájöttünk arra, hogy ha akarunk  
megyünk, ha nem akarunk nem megyünk be, sokszor sem így, sem úgy nem értjük  
mi is van szó. Hiszen az előadó, vagy a szemináriumvezető feltételezte ró-  
la, hogy kívülről tudjuk Marx-Engels-Lenin összes műveit, a Bibliát, ismer-  
tjük Aristotelészt, Hegelt, Lukács regényelméletét már a gimnáziumban kicédu-  
nk; jól beszélünk angolul és németül és kicsit akarunk franciául is. Nem  
szólva arról, hogy az egyetem összes alkalmazottjának összes nyomtatásban meg-  
jelent opusát elolvastuk és meg is beszéltük már egymás között. Nem egy órán  
ment át a nagy dilemmát, hogy: ha elolvastunk valamit, akkor miért nem arról  
beszélünk, miért lettek témák általunk ismeretlen emberek, még ismeretlenebb  
szófia megalapozottságokból kiinduló elképzelése: maga a mű helyett? Mi ez?:  
szószduma vagy tudományos összehasonlítás?

Ély nyomokat hagytak ezek az órák sokunkban. Elültette a kétely, a hiábava-  
g, sokszor az utálat magvait. Nagy felelőség van elsőévben a tanárokon. Ó-  
rában, általános- és középiskolában bevett szokás az év eleji felmérés, az  
szintre hozás szándékával. Nálunk, ahol csak alsó pontthatár van, aztán jö-  
mindenki: előnyös és hátrányos helyzetű, protekciós, szerencsés, okos és  
talmas, miért nincs meg ez a rendszer?

"Verkli". A szemináriumok egy verkligyáros mestermunkái lehetnének. Idézzük  
főül, hogy néz ki egy gyakorlat: Bevezetés: öt perc, referátum 10-90 perc,  
vagy inkább vitázgatás vagy inkább egyetértő csönd: 10-50 perc, a tanár  
magából, hogy maguk megint nem készültek: 5-20 perc, kinek-kinek izlése  
ment. A szemináriumi kinokat, kálváriákat, poklokat hosszasan részletezhet-  
de minek. Mindenki ismeri.

Ét viszont megjegyezném: Nem lenne talán jobb, ha az átlagosan 12/félelvi  
náriumból csak 7-8 lenne a tanár által kötött, és az utolsó 4-5 a "félidő-  
döntessék el, miről is szóljon. Hátha fölvetődne valami. Egyszer, emlékszem  
elyik szemináriumvezető adott nekünk egy szabad órát, mondván: döntsük el,  
szeretnénk beszélgetni. Ugy meglepődünk, hogy szólni se bírtunk. Tehát,  
yesmivel találkoznátok - példánkat látva - ne lepődjete meg, harsogjátok  
verklit.

"Kibiccsönd!" Más verziók szerint kuss! A Kibic különös ismertető jegyei:  
DK-tag, nem /vagy csak falból/ KISZ-tag, nem jár könyvtárba, nem delegálják,  
n is képviselik, de ha egyszer elege van és szólni szeretne, akkor a Kibic-

-déli-

+ + +

ÓRÁK HELYETT "ÉLET" A BÖLCSÉSZKARON  
/ill. a középiskolában/

Ényleg, miért félműveltek a bölcsészhallgatók?...és miért kapaszkodnak a  
az első hetekben, hogy "uramatyám, hova kerültem?", hogy "hogyan fogom én  
venni?"...